

عنوان مقاله:

کاربرد مدل‌های شبکه عصبی مصنوعی، نسبت فراوانی و تابع شواهد قطعی در تعیین نقشه حساسیت به وقوع سیل در حوزه آبخیز هراز: الگویی برای مطالعات مخاطرات سیلاب شهری

محل انتشار:

مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، دوره 12، شماره 45 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

هیمن شهابی - گروه زئومورفولوژی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

در این تحقیق برای تعیین نقشه حساسیت به وقوع سیل در حوزه آبخیز هراز در استان مازندران از روش‌های شبکه عصبی مصنوعی (ANN)، نسبت فراوانی (FR) و تابع شواهد قطعی (EBF) استفاده شده است و برای دستیابی به هدف پژوهش از د پارامتر موثر در وقوع سیلاب از قبیل شیب، انحنای زمین، فاصله از روختانه، طبقات ارتفاعی، بارش، شاخص توان روختانه (SPI)، شاخص رطوبت توپوگرافی (TWI)، لیتوولوژی، کاربری اراضی و شاخص تفرق پوشش گیاهی (NDVI) استفاده گردید. همچنین، موقعیت جغرافیایی ۲۱ نقطه سیل‌گیر در منطقه تعیین شده و نقاط به صورت تصادفی به گروههای متعدد از ۱۵۱ نقطه (۷۰٪) و ۶۰ نقطه (۳۰٪) بهترین برای واسنجی و اعتبارسنجی تقسیم شده‌اند. سپس احتمال رخداد سیل برای هر کلاس از هر پارامتر محاسبه گردید. وزن‌های محاسبه شده برای هر کلاس در سیستم اطلاعات جغرافیایی در لایه‌های مربوطه اعمال گردیده و نقشه‌های حساسیت به وقوع سیل منطقه مورد مطالعه به دست آمد. براساس نقشه پتانسیل سیل-خیزی، منطقه به ۵ کلاس با حساسیت خیلی زیاد، زیاد، متوسط، کم و خیلی کم تقسیم گردید. روش‌های مذکور توسط روش منحنی مشخصه عملکرد سیستم (AUC) ارزیابی شدند. نتایج حاکی از آن است که طبقات ارتفاعی پایین و نزدیک روختانه دارای احتمال و حساسیت بالای نسبت به وقوع سیل می‌باشند. همچنین نتایج نشان داد که تکنیک نسبت فراوانی (AUC=۰.۹۷) و شبکه عصبی مصنوعی (AUC=۰.۸۷) بهترین اولویت دارای بیشترین دقت در پیش‌بینی وقوع سیل بوده‌اند. از این‌رو مدل‌های مذکور به منظور پیش‌بینی پتانسیل خطر سیل به ویژه در نواحی مختلف از جمله فضاهای شهری به دلیل کارایی بالا، می‌تواند مفید و قابل اعتماد باشند.

کلمات کلیدی:

داده کاوی، شبکه عصبی مصنوعی، تابع شواهد قطعی، نسبت فراوانی، مطالعات سیلاب شهری

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1909121>